

idag er yttret, og han har i denne Anledning foreslaaet, at Sagen maaskee kunde ordnes paa den Maade, at vedkommende Tiendeydere og Giere i een Person selv ansatte deres Tiende til et Beløb, som de fandt passende, og derefter anmeldte denne Ansættelse for Tiendecommissionen, og at denne da derefter skulde være berettiget til enten at approbere eller forkaste denne Ansættelse. I det Tilfælde, at Ansættelsen approberedes, skulde Sagen dermed være endt, hvorimod i Tilfælde af, at den forkastedes, skulde der gaaes frem overeensstemmende med de Regler, der ere foreskrevne i Lovforslaget. Hertil skal jeg tillade mig at bemærke, at skjøndt det vistnok meget ofte vil være Tilfældet, at Tiendecommissionen med nogenlunde Rimelighed og Sikkerhed kan bedømme, hvorvidt en saadan Ansættelse er passende, vil det dog ligesaa ofte og meget ofte være Tilfældet, at Tiendecommissionen ikke er istand dertil, fordi den mangler tilstrækkelig Kundskab om det Grundlag, hvorpaa Ansættelsen skal støtte sig, nemlig Jorden. Commissionen kommer da i det Tilfælde, at den enten maa afgive et umotiveret Skjøn eller forkaste Ansættelsen, uagtet denne maaskee i og for sig selv kan være aldeles rigtig og passende. Hensigten af den Bestemmelse, som er foreslaaet af den ærede Landssthingsmand skulde jo være at spare disse Tiendeydere og Giere i een Person Omkostningerne; men jeg troer, at det meget ofte vil være Tilfældet, at Omkostningerne netop ved denne Foranstaltning ikke ville spares, men derimod forøges. Jeg troer nemlig ikke, at det er den ærede Landssthingsmands Mening, og det kan det jo heller ikke være, at det skulde være overladt til Formanden i Commissionen alene at bedømme disse Ansættelser, men at det vil være nødvendigt, at hele Tiendecommissionen kommer sammen, og denne tilkommer altsaa, efter min Formenting, Diater og Reisesomkostninger. Isald det nu bliver Tilfældet, at enkelte af de fætte Ansættelser approberes, andre derimod forkastes, saa bevirker dette jo, at de Tiendeydere, hvis Ansættelser forkastes, derved faae forøgede Omkostninger, eftersom de ikke alene komme til at deeltage i Omkostningerne for de Forretninger, hvorved Ansættelserne skulde bedømmes, men ogsaa komme alene

til at udrede Omkostningerne for denne Granskning af deres Jorder og den Kjendelse, som derefter skal afgives. Disse Tiendeydere komme altsaa til at deeltage i Omkostningerne for 3 Forretninger, istedetfor naar man gaaer frem efter Lovforslaget, de kun komme til at deeltage i Omkostningerne for een Forretning. Efter den ærede Landssthingsmands Forslag komme de nemlig til at betale, ikke alene Omkostningerne for den Forretning, hvori deres Ansættelser skal bedømmes, men ogsaa for Granskningen og for Kjendelsen derefter, men efter Lovforslaget komme de alene til at deeltage i Udgifterne for Granskningen tilligemed alle de andre Tiendeydere, eftersom der jo ikke finder nogen Mæglings-Forretning Sted i disse Sager som i andre Sager, hvor der er 2 Parter, og Omkostningerne for Kjendelsen og dens Forkyndelse indskrænker sig jo efter dette Lovforslag alene til de ubetydelige Omkostninger for Kjendelsens Forkyndelse, eftersom Tiendecommissionairerne ere pligtige til at affige Kjendelsen hjemme, forsaavidt den ikke affiges paa Aastedet, og derfor ikke ere berettigede til at beregne sig Noget. Isald det saaledes nu er Tilfældet, at der efter Paragraphens Forslag kun bliver een Forretning at betale, saa troer jeg rigtignok, at det bliver det rigtigste at holde sig til Udvalgets Majoritets Forslag, da man derved faaer den bedste Sikkerhed for, at Tienden ansættes til sin virkelige Værdi. Jeg skal ogsaa tillade mig at bemærke, at det i Almindelighed ikke er Tilfældet, at kun enkelte Mænd i et Sogn eie deres Tiender, men, naar slige Mænd eie deres Tiender, saa er det i Almindelighed Tilfældet med hele Sognet, og Omkostningerne ville derfor ikke blive saa byrdefulde, naar de deles mellem Alle, som isald der kun er Spørgsmaal om enkelte Tiendeetere. Dette kunde ogsaa neppe gaae an med Hensyn til Fæstebønder, i det Tilfælde, de selv eie deres Tiende, eftersom Jorddroten er pligtig til at indestaae for Tiendeafgiften af Stedet. Isald nu Fæstere afhændede Tienden til en anden Person, eller den ved hans Død maaskee gik over til hans Arvinger, maatte Jorddroten absolut have en Bestemmelse med ved Ansættelsen af denne Tiende. Af disse Grunde troer jeg, at det vil være det Rigtigste, naar man vil være